

Επιστολή σχετικά με την αναγόρευση του Jean-Claude Juncker
σε επίτιμο διδάκτορα της Νομικής Σχολής Αθηνών

Προς τον Πρόεδρο
του Τμήματος Νομικής
της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών κ. Θ. Φορτσάκη
και την Γενική Συνέλευση του Τμήματος

κ. Πρόεδρε, κ. συνάδελφοι,

Δύο βασικά ζητήματα των τελευταίων εβδομάδων είναι η στυγνή και αδικαιολόγητη καταστολή των μαζικών διαδηλώσεων διαμαρτυρίας στην Πλατεία Συντάγματος και οι δηλώσεις του Jean-Claude Juncker σε συνέντευξή του στο γερμανικό περιοδικό Focus –γνωστό για τον ... σεβασμό του για τη θεά Αφροδίτη– περί δραστηκής «μείωσης της κυριαρχίας των Ελλήνων» και «εισαγωγής τεχνογνωσίας από την Ευρωζώνη».

Η πολιτική μας άποψη ως νέων και ενεργών πολιτών είναι σαφής: βρισκόμαστε κατά τον πλέον εμφανή τρόπο μπροστά στην ουσιώδη κατάλυση των «θεμελιωδών και απαράγραπτων» δικαιωμάτων του ελληνικού λαού, και στην συστηματική –από την πλευρά της κυβέρνησης– υπονόμηση της ευημερίας αυτού. Φυσικά, με τον όρο ευημερία δεν αναφερόμαστε στην έννοια της νεοφιλελεύθερης ανάπτυξης, αλλά στην ελεύθερη ανάπτυξη όλων που συμβαδίζει με την ελεύθερη ανάπτυξη του καθενός, στην κάλυψη των βασικών ανθρωπίνων αναγκών και την προαγωγή της κοινωνικής συμβίωσης.

Ωστόσο, θέλουμε να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις όσον αφορά τις επιστημονικές πτυχές του θέματος.

Ο κ. Juncker αναγορεύθηκε Επίτιμος Διδάκτωρ της Νομικής Σχολής Αθηνών –προφανώς ως διαπρέψας στην Νομική Επιστήμη– στις 8 Φεβρουαρίου 2011. Όταν αναφέρεται σε περιστολή της κυριαρχίας των Ελλήνων, σαφώς εγγίζει την νομική πλευρά του ζητήματος.

Εμείς ως νέοι νομικοί θα σταθούμε σε δύο αποσπάσματα της νομικής γνώσης η οποία μας έχει κληροδοτηθεί:

1. Η λαϊκή κυριαρχία είναι άρρηκτα δεμένη με την κρατική κυριαρχία, από την οποία απορρέει και την οποία προϋποθέτει· και οι δύο μαζί θεμελιώνουν την συνταγματική και δημοκρατική αυτονομία του κράτους. (Α. Μανιτάκης).
2. Οποιαδήποτε άσκηση εξουσίας ξένου κράτους ή διεθνούς οργανισμού, που περιορίζει ή υποκαθιστά συνταγματικές εξουσίες κρατικών οργάνων, εκτός από το ότι παραβιάζει θεμελιώδεις κανόνες του διεθνούς δικαίου, συνιστά παραβίαση της λαϊκής κυριαρχίας και της δημοκρατικής νομιμότητας, αν δεν στηρίζεται σε διεθνή συνθήκη, η οποία έχει συναφθεί σύμφωνα με το Σύνταγμα και στο μέτρο που επιτρέπει το Σύνταγμα τέτοιους περιορισμούς. (Γ. Κασσιμάτης).

Οι δανειακές συμβάσεις (Μνημόνια) που συνήφθησαν τον τελευταίο χρόνο μεταξύ Ελλάδας αφ' ενός και Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου αφ' ετέρου, αρχής γενομένης με τον νόμο 3845/2010 περιόριζαν ρητώς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της Ελλάδας. Αμφότερες όμως οι πολιτικές –εσωτερικές και διεθνείς– ηγεσίες που τις συνήψαν αρνήθηκαν αυτό το δεδομένο, όπως έπραξε και το –νομικώς και πραγματικώς– εξαρτώμενο από την εκτελεστική εξουσία Συμβούλιο της Επικρατείας, η έκδοση της οριστικής απόφασης του οποίου αναμένεται σύντομα. Παρά ταύτα, οι δηλώσεις Juncker, αλλά και η παρέμβαση στο ραδιόφωνο της NET του Προέδρου της Βουλής Φ. Πετσάλνικου ότι «η κυριαρχία έχει περιοριστεί από τη στιγμή που η Ελλάδα βρέθηκε στην τραγική κατάσταση, πριν από δυο χρόνια και χρειάστηκε να γίνει η πολύ μεγάλη κινητοποίηση από πλευράς του κ. Παπανδρέου για να διασωθεί η χώρα» αποτελούν πολιτικά επιχειρήματα εξαιρετικά αφελούς λογικής για την διανοητική κατάσταση και την νομική κατάρτιση των ιθυνόντων.

Στην Νομική Σχολή διδασκόμαστε ότι το Δίκαιο στηρίζεται σε «ηθικοπολιτικές αρχές δικαιοσύνης» (Π. Κ. Σούρλας), καθώς και ότι «η νομική ως επιστήμη ικανοποιεί το συναίσθημα της βεβαιότητας του δικαίου, και ως τέχνη υπηρετεί την δικαιοσύνη, που είναι πόθος του καθενός» (Ι. Αραβαντινός). Συνεπώς, οποιοσδήποτε νομικός επισημαίνει την παραβίαση βασικών αρχών του Δικαίου, οφείλει ταυτόχρονα να αποδοκιμάζει και αξιολογικά την εκτροπή και να προσφέρει τις δυνάμεις που διαθέτει για την αντιμετώπισή της.

Ο κ. Juncker όχι μόνον δεν πράττει αναλόγως, αλλά υπήρξε ο αρχιτέκτονας των Μνημονίων, που πλήττουν και καταστρέφουν ολοσχερώς τα κοινωνικά, ατομικά και πολιτικά δικαιώματά μας, με την πλήρη κατάλυση της ελληνικής εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας, προς όφελος ιδιαιτέρως του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου, αφήνοντας την χώρα έκθετη στην απληστία των αγορών.

Θεωρούμε, λοιπόν, νόμιμο και δίκαιο το αίτημά μας να προβεί η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Νομικής στην αφαίρεση του τίτλου του Επίτιμου Διδάκτορος από τον κ. Juncker. Η μη υλοποίηση τούτου θα σημαίνει ότι όσα διδασκόμαστε είναι περιττά, ανούσια

και δίχως ουσιαστικό περιεχόμενο. Ακόμη χειρότερα, θα σημαίνει ότι δεν υφίσταται βέβαιη και σταθερή Νομική Επιστήμη.

Συγχρόνως ζητούμε:

1. Την καταδίκη των βιαιοπραγιών της Ελληνικής Αστυνομίας κατά τις 28 και 29 Ιουνίου 2011.
2. Την ρητή διαβεβαίωση ότι οι χώροι της Σχολής θα παραμένουν ανοικτοί σε περιόδους διαδηλώσεων και γενικών απεργιών, ώστε να είναι δυνατόν να προστατευτούν οι διαμαρτυρόμενοι από τα χημικά και την αστυνομική βία μέσω του Πανεπιστημιακού Ασύλου. Τονίζουμε ότι αυτό υπήρξε και το σκεπτικό της επιστολής του Πρύτανη κ. Θ. Πελεγρίνη προς τον Πρωθυπουργό σχετικά με την είσοδο, την 29^η Ιουνίου 2011, των αστυνομικών δυνάμεων στον πανεπιστημιακό χώρο του Τμήματος Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Καλαμιώτου 2), όπως αυτή δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα <http://www.uoa.gr/anakoineseis-kai-ekdhloseis/proboli-newn/epistoli-prytanh.html>.
3. Την επίσημη διαπίστωση από πλευράς των θεσμικών οργάνων της πλήρους απονομιμοποίησης της Κυβέρνησης και των εφαρμοστών των τακτικών της.
4. Την οριστική και συνολική απόρριψη του νέου νομοσχεδίου για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Με τιμή, κτλ.

Γράφτηκε από τον Ιάσονα Κουτούφαρη-Μαλανδρίνο.
Εγκρίθηκε από τους Ανεξάρτητους Νομικής Αθηνών,
κατατέθηκε στην Γραμματεία της Νομικής Σχολής
Αθηνών (αρ. πρωτ.: 1780/6-7-2011),
και δημοσιεύθηκε στον ιστότοπό τους στις 9 Ιουλίου 2011.